

مقتدی صدر؛ لشکرکشی خیابانی و چانه زنی سیاسی

سعيد سبحانی
گروه بین الملل

حامیان مقتدی صدر بودند که در طرفداری از او با هماهنگی دولت عراق وارد منطقه حفاظت شده بغداد موسوم به «منطقه سبز» شده و خود را به صحن پارلمان رساندند و در آنجا تحصن کردند.

پس از این اتفاقات، هزاران نفر از مخالفان مقتدی صدر نیز در اطراف منطقه سبز بغداد که ساختمان های دولتی و سفارتخانه های خارجی در آنجا واقع شده است، تظاهرات کردند.

این اتفاقات، پس لرزه هایی است که به دنبال اقدامات اخیر مقتدی صدر در عرصه سیاسی عراق رخ داده و او اکنون به دنبال انحلال پارلمان است.

البته شورای عالی قضایی عراق دیروز بعد از جلسه ای درباره بررسی وضعیت سیاسی بغداد و رسیدگی به درخواست مقتدی صدر برای انحلال پارلمان اعلام کرد که این نهاد صلاحیت این کار را ندارد.

شورای عالی قضایی عراق همچنین از همه احزاب خواست که قوه قضاییه را وارد خصوصت ها و رقابت های سیاسی خود نکنند. در همین حال هادی العامری، رئیس ائتلاف الفتح در پارلمان عراق به منظور رایزنی با مقامات منطقه کردستان عراق در خصوص بحران سیاسی جاری این کشور دیروز به اربیل رفت.

به نوشته وبگاه المعلومه، وی پس از اربیل و دیدار با مسعود بارزانی رئیس حزب دموکرات کردستان عراق به استان سلیمانیه نیز می رود تا با رئیس حزب اتحادیه مهینی کردستان عراق دیدار کند.

به گفته یک منبع آگاه عراق، العامری قصد دارد در این سفر یک طرح ابتکاری مبتنی بر دعوت از همه طرف های سیاسی برای نشستن پشت میز گفت وگو با هدف حل بحران سیاسی در کشور ارائه کند. وی شبیه شب نیز با محمد الحلبوسی، رئیس پارلمان عراق دیدار و با وی در خصوص جدیدترین تحولات مربوط به بحران کنونی کشور رایزنی کرد.

یک منبع آگاه دیگر در کمیته هماهنگی شیعیان عراق در گفت وگو با وبگاه «بغداد الیوم» تصریح کرد که سفر العامری به اربیل و دیدار با بارزانی و سایر رهبران منطقه کردستان عراق شامل سه پرونده است. پرونده نخست در خصوص موضوع انحلال پارلمان، برگزاری انتخابات زودهنگام و تغییر قانون اساسی و دیدگاه مقامات این منطقه در خصوص آن است. پرونده دوم مربوط به ایجاد تغییرات در ماهیت اداره کشور همان طور که در بیانیه های مقتدی صدر آمده و بررسی دیدگاه جامع در خصوص آنچه در حال اتفاق افتاده است و پرونده سوم، تشکیل دولت است به ویژه که چارچوب هماهنگی معتقد است، ابقای دولت فعلی بحران کشور را حل نخواهد کرد.

این تحولات در حالی رخ داده است که در روزهای اخیر بیشتر فعالان سیاسی از طیف های مختلف تأکید دارند هر فرآیندی که قرار است اتفاق بیفتد، باید از مسیرهای قانونی و از طریق مذاکره و گفت وگو انجام شود نه از طریق فشار در کف خیابان.

مواضع چهره های همسو با مقتدی صدر نیز نشان می دهد در کنار لشکرکشی خیابانی، چانه زنی سیاسی به عنوان مکمل اقدامات جریان صدر در جریان است. شاهد آن هم دعوتی است که افرادی چون مصطفی الکاظمی و محمد الحلبوسی، نخست وزیر و رئیس پارلمان عراق از همه گروه ها برای نشستن پای میز مذاکره و انجام گفت وگوهای ملی داشته اند. دلیل آن هم این است که تمام جریان های سیاسی در عراق اعم از جریان صدرو دیگر جریان های شیعی و غیرشیعی می دانند بهترین راهکار برای رفع بن بست اخیر در عراق، انتخاب نخست وزیر از همین پارلمان کنونی است و اگر کار به برگزاری انتخابات مجدد یا دیگری های خیابانی برسد، به نفع هیچ کس نیست و تکلیف درگیری های خیابانی هم که روشن است.

در این میان، جریان های شیعی هیچ گاه از همکاری و همراهی با جریان صدر امتناع نکرده اند و این جریان صدر بوده که از ابتدا اعلام کرده حاضر به ائتلاف با سایر گروه های شیعی نیست؛ بنابراین به نظر می رسد بهترین راهکار برای عبور از وضعیت فعلی عراق توافقی بینابین میان جریان صدر و گروه های شیعی است. این توافق رخ نمی دهد مگر این که صدر از بلندپروازی های خود دست بردارد و درخواست هایی در حد و اندازه های خود مطرح کند.

ترامپ: اوپاما هم اسناد محرمانه را با خود برد

دونالد ترامپ، رئیس جمهور سابق آمریکا پس از بیورث اف بی آی به خانه اش در فلوریدا در هفته گذشته که ظاهرا به دنبال اسناد طبقه بندی شده مربوط به تسلیحات اتمی بودند، اسنادارد های دوگانه را در کشورش محکوم کرد. ترامپ استدلال کرد باراک اوپاما نیز هنگام خروج از کاخ سفید حجم زیادی از اسناد طبقه بندی شده را بدون کوچک ترین اعتراضی از سوی پلیس فدرال با خود خارج کرد.

نوه نلسون ماندلا در گفت وگو با «جام جم»:

ترویج اندیشه شهید سلیمانی را وظیفه خود می دانیم

آزادی بشریت بدون آزادی فلسطین معنایی ندارد

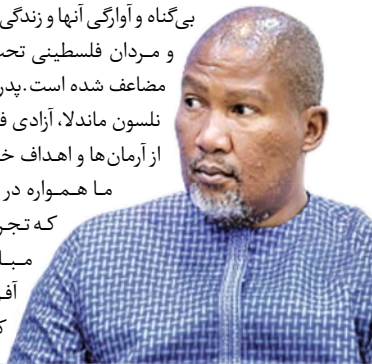
محمد علیزاده
گروه بین الملل

آپارتاید صهیونیستی، واژه ای ملموس در اراضی اشغالی محسوب می شود. رژیم اشغالگر قدس دقیقاً رفتاری مشابه رژیم سابق آپارتاید در آفریقای جنوبی را علیه فلسطینیانی که تنها صاحبان سرزمین خود هستند، اعمال می کند. کار به جایی رسیده که حتی برخی سیاستمداران آمریکایی مانند جیمی کارتر نیز صراحتاً رویکرد این رژیم منحوس و اشغالگرا را به آپارتاید تشبیه می کنند. سکوت سازمان ملل متحد در برابر این روند طولانی، قطعا از سوی ملت های آگاه دنیا قابل قبول نیست. در این خصوص روزنامه جام جم گفت وگویی با ژوولیو لیله مندلا، نوه نلسون ماندلا رهبر فقید ضد آپارتاید آفریقای جنوبی صورت داده است:

۹] شما اخیراً جایزه حقوق بشر اسلامی را بابت تلاش های تصمین برانگیز خود در حمایت از ملت فلسطین و آزادی آنها در برابر ظلم رژیم صهیونیستی دریافت کردید. ضمن تبریک بابت این موضوع، نظراتان در خصوص پیوند ماهوی آپارتاید صهیونیستی و آپارتایدی که در آفریقای جنوبی حاکم بود، چیست؟

باید بگویم که مسأله فلسطین، بزرگ ترین مسأله و معضل در زمان ما محسوب می شود. آزادی بشریت بدون آزادی فلسطین معنایی ندارد و ناقص خواهد بود. اکنون ما شاهد آپارتاید اسرائیل در اراضی اشغالی هستیم. این صرفاً یک واژه نیست، بلکه یک واقعیت تلخ است. این واقعیت تلخ سال ها است در فلسطین جاری است و منجر به از بین رفتن جان انسان های بی گناه و آوارگی آنها و زندگی کودکان و زنان و مردان فلسطینی تحت ظلم و فشار مضاعف شده است. پدر بزرگ فقید من نلسون ماندلا، آزادی فلسطین را یکی از آرمان ها و اهداف خود می دانست. ما همواره در تلاش هستیم که تجربیات خود در مبارزه با آپارتاید آفریقای جنوبی که منجر به

سرتنگونی آن رژیم مستبد شد را به ملت فلسطین منتقل کنیم تا آنها نیز از چنگال آپارتاید صهیونیسم نجات پیدا کنند.

۹] شما بارها از نقش امام خمینی (ره) به عنوان رهبری که مسأله فلسطین را به جایگاه اصلی آن در جهان بازگرداندند، یاد کرده اید. نقش انقلاب اسلامی ایران در استمرار این روند چگونه ارزیابی می کنید؟

مرحوم نلسون ماندلا در مبارزات خود علیه رژیم آپارتاید در آفریقای جنوبی، از انقلاب ایران و شخصیت امام خمینی (ره) و مکتب ایشان بسیار الهام گرفتند. ماندلا همواره از انقلاب ایران و اهمیت آن در معادلات جهانی سخن می گفت. انقلابیون آفریقای جنوبی از حمایت انقلابیون ایران در رسیدن به آزادی برخوردار بودند. انقلاب ایران افتخار ما بود. ایران از ما حمایت کرد تا بتوانیم مستقل باشیم و به آزادی دست پیدا کنیم. این مسأله برای ما همچنان ارزشمند است.

در قبال مسأله فلسطین نیز این قاعده کاملاً به چشم

رقابت محتاطانه

اگرچه پکن و واشنگتن در حال تشدید روزافزون رقابت های خود هستند

اما این رقابت همچنان تحت کنترل دو طرف است

حسین یاری
گروه بین الملل

از وقتی جو بایدن در آمریکا به ریاست جمهوری رسید، تغییر چندانی در روابط واشنگتن و پکن ایجاد نشده و رقابت دو کشور تشدید شده است. بایدن به جای برچیدن سیاست های سختگیرانه دونالد ترامپ، رئیس جمهور سابق آمریکا در قبال پکن، تا حد زیادی این سیاست ها را ادامه داده و تأکید می کند این دو قدرت به طور قطع به سمت یک دوره طولانی رقابت استراتژیک شدید از لحاظ نظامی پیش می روند. اما این به معنای آن نیست که ایالات متحده و چین به طور اجتناب ناپذیری به سمت درگیری یا حتی جنگ حرکت می کنند. برعکس، پکن و واشنگتن به دنبال مجموعه جدیدی از ترتیبات تثبیت کننده هستند تا با تثبیت جایگاه برتر نسبت به طرف مقابل، خطر تشدید ناگهانی تنش را کمتر کنند.

ملی فراگیر، قدرت نظامی، اقتصادی و تکنولوژیکی چین را در مقایسه با ایالات متحده و متحدانش در نظر می گیرد. در بیشتر پنج سال گذشته، گفت‌و‌مان داخلی حزب کمونیست چین به طور فزاینده ای این باور را منعکس کرده که این توازن قدرت به سرعت به نفع چین در حال حرکت بوده و این روند اکنون غیرقابل برگشت است.

این روند به ویژه در دوره ترامپ مطابق میل پکن بود زیرا اگرچه رئیس جمهور سابق آمریکا مواضع سفت و سخت تری نسبت به بایدن درباره چین

مشکلات بایدن در مقابل چین

دولت بایدن نیز تحولات را در چین زیر نظر دارد و از چالش های خود مقابل این کشور آگاه است. از جمله این مشکلات می توان به مشکل در تصویب قوانین ضروری برای رقابت با چین، ابهامات سیاسی احتمالی درباره انتخابات میان دوره ای و پیامدهای آن برای انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴، حملات جمهوریخواهان در مورد هرگونه تعدیل استراتژی ایالات متحده در مقابل چین که می تواند به عنوان ضعف به تصویر کشیده شود، آسیب پذیری های نظامی در صورت تشدید تنش ناگهانی در سر تایوان یا دریای چین جنوبی و ناتوانی در کنترل روند رو به رشد اقتصادی منطقه ای و جهانی چین. همین مسائل باعث شده دوستان ایالات متحده و حتی متحدان رسمی این کشور نیز نسبت به برتری بلندمدت آمریکا نسبت به چین با شک و تردید بنگردند و در تقسیم تخم مرغ های خود در سید دو کشور با وسواس بیشتری عمل کنند. به این دلایل، نه چین و نه ایالات متحده انگیزه سیاسی برای یک بحران یا درگیری تصادفی ندارند و هیچ یک از طرفین برای تنش بیشتر که به عرصه نظامی بگشد، آماده نیست. هر دو کشور به زمان نیاز دارند تا با مجموعه وسیعی از مشکلات و کمبودهایی که با آن روبه رو هستند، مقابله کنند. با وجود همه اینها، خطر تشدید ناخوسته تنش ها موضوعی است که وجود دارد و هر روز بر آن اضافه می شود و ریشه بیشتر این خطرها هم به اقدامات آمریکا برمی گردد که نمونه آن را در سفر اخیر نانسی پلوسی به تایوان شاهد بودیم.

به خانه های جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا حمله می کند، وی افزود؛ ورود به خانه رئیس جمهور سابق با توسل به زور، یک اقدام سیاسی است که بی سابقه است. ما ۲۴۰ سال از چنین کاری خودداری کردیم. ترامپ این کار را در مورد هیلاری انجام نداد. فورد نیز آن را انجام نداد. اگر ترامپ انتخاب شود اولین کاری که می کند، حمله به تمام خانه های بایدن است.

۹] مناسبات ایران و آفریقای جنوبی را با توجه به پیوند عمیق و قلبی طولانی مدت موجود بین مردم دو کشور چگونه ارزیابی و تحلیل می کنید؟

به نکته مهمی اشاره کردید. ما دغدغه های مشترک زیادی در جهان امروز داریم. همان گونه که اشاره کردم، یکی از اصلی ترین دغدغه های ما در آفریقای جنوبی، ترویج مکتب انقلاب اسلامی ایران است. ما به شهدایی مانند شهید حاج قاسم سلیمانی و افکار و عملکرد آنها افتخار می کنیم و رواج اندیشه های آنها را وظیفه خود قلمداد می کنیم. در حوزه های دیگر نیز زمینه های زیادی برای همکاری بین دو کشور وجود دارد؛ به عنوان مثال در آفریقای جنوبی، زنان توانمند زیادی داریم که در فعالیت های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی به شکل فعال حضور دارند به همین منظور علاقه مندیم تعاملات و ارتباطات بین بانوان دو کشور گسترش یابد.

مورد موضع جدید استراتژیک و سیاست خارجی کره جنوبی در دوران ریاست جمهوری یون سوک یول، که در مسیر مبارزات انتخاباتی قول داده بود به گروه چهار کشور فوق بپیوندد، به ثبت رسانده است و در نهایت، انتقاداتی که نسبت به مواضع چین درباره جنگ اوکراین وجود دارد روابط کشور های اروپایی با پکن را تحت تأثیر قرار داده است.

در پرتو این روندها، دیدگاه کنونی پکن از جهان همچنان بر این شعار استوار است که «شرق در حال رشد است و غرب در حال افول».

همچنین چالش فوری تری برای شی جین پینگ وجود دارد که در بیستمین کنگره حزب چین، اجلاس سیاسی مهمی که در پاییز برگزار می شود، شرکت کند. با وجود این، شی علاقه آشکاری به اجتناب از غافلگیری دارد. این شامل گفتگی هایی در جبهه بین المللی به طور کلی و در روابط ایالات متحده و چین به طور خاص است. به این دلایل، پکن انگیزه ای برای تثبیت روابط خود با واشنگتن، حداقل به طور موقت، به جای اجازه دادن به ادامه تشدید تنش های استراتژیک دارد. این به آن معنا نیست که چین استراتژی بلندمدت خود را تغییر می دهد؛ اما تاکتیک های خود را تغییر خواهد داد.